

Jednou bobra Lojzu potkal bobr Láďa
Hned z kraje mu říká, "Ty vole, to je kláda.
Nebaví mě hlodat mokrý říční kmeny
I když jsme k tomu jasně předurčený"

Drž se bobře, drž se dobře svého stromu
Ve světě tě stejně štěstí nečeká
V životě lítáš nahoru i dolu
Někdy i ten strom je haluz veliká

Lujza říká, "Láďo, ty si ale spratek
Nerob nám v přírodě světskej zmatek
Hlodat mokrý kmeny, to je jasně daný
Jinak všechno bude hrozně zamotaný."

Láďa sklopil hlavu, "Něco na tom je
a neříkej to staré, sic mě zabije,
Vrátím se zas domu, na bobří hráz
Ohlodám kus stromu, šťastný budu zas."